

ARCHIWUM UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

ZESPÓŁ:

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945

SYGNATURA:

WF II 504 – Teczki akt doktorskich podania o dopuszczenie do egzaminów ścisłych, ocena pracy, załączniki 1860-1945

SYGNATURA OBIEKTU:

WF II 504 – Ziemski Stefan

DIGITALIZACJA:

Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego

2024 r.

1. NR ARCHIWUM: 805	2. NAZWA ARCHIWUM: Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego	
3. NAZWA ZESPOŁU: Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945 (WF II)		
4. NR ZESPOŁU: 17	5. SYGNATURA OBIEKTU: WF II 504 – Ziemski Stefan	
6. LICZBA STRON/KART: 16		7. LICZBA SKANÓW: 16
8. DATA WYKONANIA: 2024	9. NAZWA PRACOWNI: Archiwum UJ	10. WYKONAWCA KOPII CYFROWYCH: Anita Kwaśniak
11. UWAGI: -		

1

Zaświadczam, że p. Stefan Ziemiński zdał w dn. 2 lipca
1944 egzamin magisterski z zakresu filozofii na wydziale
humanistycznym U. J. P. w Warszawie. Egzamin odbył
się komisyjnie; przeprowadził go pod moim przewodnictwem
Prof. dr. Tadeusz Kotarbiński.
Kraków 20 maja 1945.

Dr Julian Krzyżanowski
Prof. i Prowadn. Komisji Filoz. Warsz.
Uniw. Warszawski.

Autentyczność podpisu
Prof. Juliana Krzyżanowskiego
stwierdzam

Prof. J. Zygmunt Zawinski.
Dziekan Uniw. Filoz. U. J.

Kraków dnia 30.VII.1945

DZIEKAN WYDZIAŁU FILOZOFICZNEGO
UNIwersytetu Jagiellońskiego

Inches
Centimetres

Colour Chart #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

DANES
-PICTA
COM

Do Rady Wydziału Filozoficznego
Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Pocłanie

Stefana Ziemskiego
zam. Piotrków, Dworcowa 1
(Kraków, ul. Dietla 36 m. 53)

Upniejnie proszę o doproszenie mnie
do rigorosum w zakresie ścisłej filozofii
(u P.P. Profesorów Zawirskiego i Ingardena)
oraz do małego rigorosum w zakresie
literatury polskiej (u P. Profesora Grabowskiego).
Jako prac. doktorską złożyłem rozprawę
p.t. "Metody badania nauki o poznaniu"
u P.P. Profesorów Zawirskiego i Ingardena

Stefan Ziemiński

Kraków, dn. 31 lipca, 1945 r.

4 załączniki.

Życiorys.

5

1920
Urodziłem się w Warszawie dn. 20 stycznia 1945 r.
jako syn Stefana i Zofii-Ziemskich.
Ojciec mój, porucznik Min. Post i Telegrafii, zmarł
w czasie ewakuacji Ministerstwa do Poznania dn.
2 września 1920 r. Byłem wychowywany przez Matkę,
która pracowała jako urzędniczka Min. Post i Telegrafii.
Dn. 1 września 1929 r. wstąpiłem do pierwszej klasy
gimn. im. Adama Mickiewicza w Warszawie, które
ukończyłem otrzymując maturę dn. 15 VI 1937 r.
Na uniwersytet warszawski wstąpiłem we
wrześniu 1937 r. na wych. humanistyczny na sekcję
ściślej filozofii. Stuchalem wykładów profesorów
Kotarbińskiego, Tatachewicza oraz Witwickiego
na swojej sekcji; oprócz tego uczestniczyłem na wykładach
prof. Łukasiewicza, Krowczyńskiego oraz Borowskiego.
Do wojny - 1939 r. odbyłem dwa proseminarya oraz
seminarium prof. Tatachewicza oraz zdałem
3 egzaminy (historia fil. starożytnej, psychologia
oraz egzamin z literatury polskiej). W czasie wojny
kontynuowałem swoje studia u profesora Kotarbińskiego
oraz uczestniczyłem na wykładach ^{ibidem} prof. Salamunskiego,
ks. prof. Chojnackiego i ks. Dybowskiego na tajnym
uniwersytecie „polskim” (Ziem. Zachodnich).
Pracę magisterską złożyłem na uniwersytecie
warszawskim (tajnym) u prof. Kotarbińskiego na
temat „Teorii pragnienia Rudolfa Steinera”.
Egzamin magisterski zdałem ostatecznie dn. 2 VII 1944 r.

prof. prof. Kotarbińskiego oraz Juliana Kryżanowskiego
(jako przewodniczącego komisji magisterskiej).

W czasie wojny pracowałem w Warszawie jako kierownik
sekcji t. zw. Referatu Pracy Polskiego Komitetu Opiekunskiego.

Praca moja obejmowała pomoc na usamodzielnienie
gospodarcze i zapewnienie mieszkaniowe dla uchodźców
z wojen zmiennych przez wojnę.

Oprócz tego, w latach 1940-41 r. prowadziłem
wstępne lekcje z psychologii i epistemologii
dla nowo wstępujących studentów (razem zostały zorganizowane
wykłady profesorów uniwersytetów). W r. 1943-4
współdziałałem z uniwersytecie tajnym Ziemi Zachod-
nich przy tworzeniu komplektów filozofii i psychologii.

Ukrywając się w W-wy w sierpniu 1944 r. przedostałem się
z W-wy do Kemerowa, gdzie pracowałem w Polskim
Komitecie Op. przy ratowaniu ludności W-wy, a następnie
po przeniesieniu do Piotrkowa pracowałem przy organizacji
"referatu pracy" w tamtejszym Komitecie Opiekunskim -
niszącym pomoc przysyłaną na nowe warunki pracy
poszukiwanej wartości pracy ^{wyniesienia} mieszkaniowej W-wy.

Od kwietnia 45 r. pracuję jako nauczyciel w Jan-
stwowym Gimnazjum i Liceum Żydowskim w Piotrkowie.

Stefan Lenczki

Kraków, 31 lipca 1945 r.

POZNANIU"

1. Praca p. Stefana Ziemskiego p.t. "Metody budowania nauki o poznaniu" świadczy o dość szerokim, ale zarazem i dość powierzchownym odczytaniu Autora w literaturze przedmiotu. Odczytanie to jednak wykazuje dość znaczne luki, t.zn. szereg autorów i prac, które p. Ziemski powinienby znać gruntownie i przedyskutować krytycznie w swej pracy, są p. Ziemskiemu albo zupełnie nieznane, albo - jak się zdaje - tylko we fragmentach i z drugiej ręki. O ile praca p. Ziemskiego miała by być drukowana, musiała by być uzupełniona tą literaturą.
2. Praca jest pisana dość dorywczo. Porusza wiele zagadnień, nie wyczerpując ich. Odznacza się dość nieprzejrzystą kompozycją, zwłaszcza część I., krytyczna. Należałoby przemyśleć jej kompozycję i na nowo uformować. Wiąże się z tem to, że dobór autorów, których Autor krytykuje, jest dość przypadkowy. Czytelnik przeczytawszy nawet znaczną część pracy nie może się zorientować, o co właściwie Autorowi chodzi, jakie są wytyczne zagadnienia i idea pracy.
3. Pozytywna część pracy jest w kompozycji swej lepsza od krytycznej. Wyniki, które podaje, pozostają w tyle poza znanymi w tej dziedzinie badań wynikami szeregu autorów współczesnych, których p. Ziemski nie zna albo wcale, albo przynajmniej w zadowalający sposób. Dotyczy to zarówno Husserla, grupy fenomenologów, jak Bergsona, Russella, prac niektórych polskich uczonych i td. Świadczy to o tem, że p. Ziemski w studiach swych uniwersyteckich nie był w odpowiedni sposób kierowany. Analizy, które p. Ziemski przeprowadza w odniesieniu do tzw. "bezpośrednich danych doświadczenia", "pojęć", "intuicji pojęciowej" i tp. są dość powierzchowne i wskutek tego w wielu miejscach robią wrażenie dogmatycznych założeń, właśnie tego rodzaju, jakich przyjął zwalcza p. Ziemski.
4. Nie jest wyraźnie rozgraniczona sfera rozważań o poznaniu, jego elementach i jego uzyskiwaniu, od sfery poznania poznania. Gdy mamy rozważać drogi i metody poprawnie budowy "nauki o poznaniu", musimy te dwie sfery przeciwstawić i zastanowić się nad istotą i przebiegiem poznania poznania i zbadać warunki jego możliwości, tudzież kryteria jego obiektywności. P. Ziemski wysuwa zagadnienia meta-teoretyczne w odniesieniu do teorii poznania, a potem nie zdając sobie sprawy ze specyficznych trudności tej dziedziny, stara się je rozwiązać przez rozważania należące do samej teorii poznania. Jest to może najważniejszy błąd metodyczny p. Ziemskiego.
5. Zaletą rozprawy p. Ziemskiego jest to, iż w szeregu dyskusyj, które przeprowadza pod adresem cudzych poglądów, wygłasza szereg trafenych zarzutów, tak samo w części pozytywnej rozprawa zawiera szereg słusznych twierdzeń i argumentacji. Nie zawsze jednak są one uzasadnione w sposób zadowalający.
6. Rozprawa świadczy dodatnio o zdolnościach Autora, o bystrości jego myśli i trafności jego wyczuć naukowych. Ale zarazem świadczy o braku porządnej szkoły pracy naukowej, co prawdopodobnie należy położyć na karb wojennych warunków, w jakich Autor rozprawy się kształcił.

Z tych wszystkich względów należy pracę uznać za taką, która przed drukiem wymaga szeregu uzupełnień i przeróbek, ale zarazem za dostateczną podstawę do uznania pisemnej części egzaminu doktorskiego.

W Krakowie, dn. 30.VII.1945.r.

prof. dr Roman Ingarden

W dn. 2 sierpnia 1945 r.
 wypisany z Sekretariatu
 Wydz. Filozoficznego U.J.
 moje prace doktorskie

pt. "Metody badania nauki
 o poznaniu" w celu ^{przepracowania} poprawek.

2. VIII 45

Stefan Leciński

UNIwersytet Jagielloński w Krakowie

Wydział Filozoficzny

ŚwiadeCTwo Odbycia Ćwiczeń

W Zakładzie (Seminarium)

Pan

student woln słuchacz Wydziału filozoficznego, brał udział czynny

w ćwiczeniach ^{seminaryjnych}laboratoryjnych

w przeciągu trymestr w ilości

godzin tygodniowo, i odbył je

Ocena pracy doktorskiej p.Stefana Ziemskiego

Praca doktorska p.Stefana Ziemskiego p.t. "Metody budowania nauki o poznaniu" obejmuje dwie części, krytyczną i ^{ma}syntetyczną. W części historyczno-krytycznej autor przechodzi po kolei klasyków epistemologii /Locke, Berkeley, Hume, Kant/ następnie tych autorów, którzy stosują w epistemologii metodę dedukcyjną /Popper, u nas w Polsce Chwistek, Leśniewski, Salamucha/ i wykazać się stara różne błędy i wady u tych autorów. Następnie w części ^{ma}syntetycznej przedstawia autor własną próbę budowy nauki o poznaniu, traktowanej jako naukę opartą na psychologii, w której korzysta obficie z współczesnej psychologii, postaci. Powstanie pojęć na podstawie danych doświadczeń objaśnia intuicją. Intuicję wymienia autor jako jedyne kryterium prawdziwości związku między pojęciami a danymi doświadczenia oraz związków międzypojęciowych.

Autor okazuje rozległe odczytanie, na co wskazują obfite odsyłacze. W opracowaniu tematu widać tu i ówdzie nie dość głębokie ujęcie sprawy, ale w całości praca uchodzi za dostateczną.

/-/Prof. Dr. Z. Zawirski

W Krakowie, dnia 2. VIII. 1945.

*Przepraszam ci do opinii p. prof
Zawirskiego (niezależna ocena pracy
podana autorem)*

prof R. Zugmayer

Ocena pracy doktorskiej p.Stefana Ziemskiego

Praca doktorska p.Stefana Ziemskiego p.t."Metody budowania nauki o poznaniu" obejmuje dwie części, krytyczną i syntetyczną. W części historyczno-krytycznej autor przechodzi po kolei klasyków epistemologii /Locke, Berkeley, Hume, Kant/ następnie tych autorów, którzy stosują w epistemologii metodę dedukcyjną /Popper, u nas w Polsce Chwistek, Leśniewski, Salamucha/ i wykazać się stara różne błędy i wady u tych autorów. Następnie w części syntetycznej przedstawia autor własną próbę budowy nauki o poznaniu traktowanej jako naukę opartą na psychologii, w której korzysta obficie z współczesnej psychologii, postaci. Powstanie pojęć na podstawie danych doświadczeń objaśnia intuicją. Intuicję wymienia autor jako jedyne kryterium prawdziwości związku między pojęciami a danymi doświadczenia oraz związków międzypojęciowych.

Autor okazuje rozległe odczytanie, na co wskazują obfite odsyłacze. W opracowaniu tematu widać tu i ówdzie nie dość głębokie ujęcie sprawy, ale w całości praca uchodzi za dostateczną.

/-/Prof.Dr.Z.Zawirski

W Krakowie, dnia 2.VIII.1945.

R Y G O R O Z U M

magistra filozofii mgr. Stefan Ziemiński

Odbytego dnia 2 sierpnia 1945

P R O T O K O Ł

z rygorozum odbytego w dniu 2.VIII 1945 o godz. 9 przez magistra
mgr. Stefana Z I E M S K I E G O

Skład Komisji Egzaminacyjnej:

Przewodniczący: Dziekan Prof.dr.Z.Zawirski

Egzaminator z przedmiotu głównego/I ref./ Prof. Prof.Zawirski *Zygmont*

Egzaminator z przedmiotu głównego/II ref./Prof. *Ingarlen*

Egzaminator z przedmiotu pobocznego Prof. *Groszowski Tadeusz*

1/ Przewodniczący stwierdza, że kandydat mgr. Stefan Ziemiński
wniósł podanie w dn. 31.VII 1945 dołączając załączniki, wyliczone w art.4
rozp.Min.z dnia 7.XII.1924 r.L.11780/IV, metrykę, curriculum vitae, dyplom ma-
gistra z daty 2 lipca 1944 pracę naukową p.t. metody budowania nauki o
poznaniu" w 3 egzemp.z dołączonym zaświad-
czeniem profesora: oświadczenie, iż pracę wykonał samodzielnie:
wreszcie kwit Kwestury o uiszczeniu opłaty.

2/ Przewodniczący stwierdza, że praca naukowa napisana jest w języku
polskim.

3/ Przewodniczący zawiadamia, że Rada Wydziału uchwałą z dn. 31.VII.1945
na podstawie pisemnego referatu Komisji powyższą pracę doktorską przyjęła i
powierzyła przeprowadzenie rygorozum Komisji w składzie wyżej wymienionym.

4/ Przewodniczący zawiadamia, iż kandydat obrał sobiem jako przedmiot
główny nauki filozoficzne Zaś jako przedmiot poboczny
fil.polska oraz że Rada Wydziału uchwałą z dnia 31.VII.45
wybór tych przedmiotów zatwierdziła.

./.

5/ Po zaproszeniu i przybyciu kandydata do sali przystąpiła Komisja do aktu egzaminacyjnego:

Prof. Dr. Zawinski zadał kandydatowi następujące pytania:

- 1/ Uczeń logiki epistemicznej widzi swą rolę nad logiką tradycyjną
- 2/ Stanowisko Poppera o metodologii nauk przyrodniczych
- 3/ Zastęp. Tarskiego, Gödla o semantycznej teorii prawdy

Prof. dr. Ingarden zadał kandydatowi następujące pytania:

1. Średniości pojęcia epistemicznego Kana,
2. Kierunki w epistemicznej teorii prawdy,
3. Wypowiedzi pojęcia „kierunki” i „formacja”

Prof. Dr. Gralowicz-Tadla zadał kandydatowi następujące pytania: 1) Sentencje metodologiczne polski a odczytanie epistemiczne z Instytutu Filozofii w XVI i XVII w. 3) Odczytanie polski a odczytanie w filozofii

6/ Po udzieleniu przez kandydata odpowiedzi na powyższe pytania i po wyjściu kandydata z sali, Komisja uznała jeżeli wyniki głosami rygorozum za złożone z wynikiem dobrym i uchwaliła dopuścić kandydata do promocji doktorskiej na podstawie upoważnienia Rady Wydziałowej i Senatu, z tem, że wręczenie dyplomu może nastąpić dopiero po złożeniu pracy kandydata w 100 egz.

7/ Powyższy wynik ogłoszono kandydatowi i wyznaczono termin promocji

Na tem protokół zamknięto i podpisano.

Członkowie Komisji:

Jan Górecki
Roman Ingarden
Z. Zawinski

Przewodniczący Komisji:

Z. Zawinski